

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

28. juuni 2012*

Apellatsioonkaebus — Juurdepääs institutsioonide dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Ettevõtjate koondumiste kontrolli menetlust puudutavad dokumendid — Määrus (EÜ) nr 139/2004 — Juurdepääsu keelamine — Institutsioonide uurimise eesmärki, ärihuve, õigusnõustamist ja otsustamisprotsessi kaitsev erand

Kohtuasjas C-477/10 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 23. septembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Komisjon, esindajad: B. Smulders, P. Costa de Oliveira ja V. Bottka, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teised menetlusosalised:

Agrofert Holding a.s., asukoht Praha (Tšehhi Vabariik), esindajad: *advokát* R. Pokorný ja *advokát* D. Šalek,

kaebuse esitaja esimeses kohtuastmes,

Polski Koncern Naftowy Orlen SA, asukoht Płock (Poola), esindajad: advokaat S. Sołtysiński, advokaat K. Michałowska ja advokaat A. Krasowska-Skowrońska,

Taani Kuningriik, esindaja: S. Juul Jørgensen,

Soome Vabariik,

Rootsi Kuningriik, esindajad: K. Petkovska ja S. Johannesson,

menetlusse astujad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud E. Juhász (ettekandja), G. Arestis, T. von Danwitz ja D. Šváby,

kohtujurist: P. Cruz Villalón,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. septembri 2011. aasta kohtuistungil esitatut, olles 8. detsembri 2011. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku, on teinud järgmise

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub Euroopa Komisjon tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 7. juuli 2010. aasta otsus kohtuasjas T-111/07: Agrofert Holding vs. komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega Üldkohus tühistas komisjoni 13. veebruari 2007. aasta otsuse D (2007) 1360 (edaspidi „vaidlusalune otsus”), millega keelati juurdepääs dokumentidele juhtumis COMP/M.3543, mis puudutab Poola äriühingu Polski Koncern Naftowy Orlen SA (edaspidi „PKN Orlen”) ja Tšehhi äriühingu Unipetrol koondumist, mis toimus vastavalt nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331), mis põhineb eelkõige EÜ artikli 255 lõikel 2 (muudetuna ELTL artikkel 15), on kindlaks määratud nende institutsioonide dokumentidega tutvumise õiguse kasutamise põhimõtted, tingimused ja piirangud.

- 3 Selle määruse artikkel 4 „Erandid” on sõnastatud järgmiselt:

„[...]

2. Institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks:

- füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit,
- kohtumenetlust ja õigusnõustamist,
- kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki,

välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

3. Keelatakse juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

Juurdepääs dokumentidele, mis sisaldavad sisekasutuseks esitatud arvamusi osana asjaomase institutsiooni sisearuteludest ja eelkonsultatsioonidest, keelatakse isegi pärast otsuse tegemist, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks tõsiselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

4. Kolmandate isikute dokumentide puhul konsulteerib institutsioon kolmanda isikuga, et hinnata, kas tuleks kohaldada lõike 1 või 2 erandit, välja arvatud juhul, kui on ilmne, et dokument tuleb avaldada või et seda ei tohi avaldada.

[...]

6. Kui mõni eranditest hõlmab ainult osa dokumendist, avalikustatakse dokumendi ülejäänud osad.

7. Lõigetes 1–3 sätestatud erandeid kohaldatakse üksnes nii kaua, kuni kaitse on dokumendi sisust lähtuvalt õigustatud. Erandeid võib kohaldada maksimaalselt 30 aasta jooksul. Dokumentide puhul, mille suhtes kehtivad erandid ja mis käsitlevad eraelu puutumatust või ärihuve, ning tundliku sisuga dokumentide puhul võib vajaduse korral jätkata erandi kohaldamist ka pärast selle tähtaja lõppu.”

4 Määruse nr 139/2004 artikkel 17 „Ametisaladus” on sõnastatud järgmiselt:

„1. Käesoleva määruse kohaldamisel saadud teavet kasutatakse üksnes asjakohase taotluse, uurimise või ärakuulamise eesmärgil.

2. Ilma et see piiraks artikli 4 lõike 3 ning artiklite 18 ja 20 kohaldamist, ei tohi komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused, nende ametnikud, teenistujad ja teised kõnealuste asutuste järelevalve all töötavad isikud ning liikmesriikide muude asutuste ametnikud ja avalikud teenistujad avaldada käesoleva määruse alusel saadud või vahetatud teavet, mille suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus.

[...]”

5 Selle määruse artikli 18 lõige 3 näeb ette:

„Komisjon lähtub oma otsuse tegemisel ainult väidetest, mille kohta osalised on saanud esitada oma märkused. Menetluste käigus peetakse täiel määral kinni õigusest kaitsele. Juurdepääs toimikutele on tagatud vähemalt otseselt seotud osalistele, kui seda ei takista ettevõtjate õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi.”

6 Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 802/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 (ELT L 133, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 88), võeti vastu volitusnormi alusel, mis on antud viimase artikli 23 lõikes 1. Määruse nr 802/2004 artikkel 17 „Juurdepääs toimikule ja dokumentide kasutamine” sätestab:

„1. Komisjon tagab taotluse korral osalistele, kellele ta on esitanud vastuväited, juurdepääsu toimikule, et võimaldada neil kasutada oma õigust kaitsele. Juurdepääs tagatakse pärast vastuväidetest teatamist.

2. Komisjon võimaldab toimikutele juurdepääsu ka muudele asjaomastele osalistele, keda on vastuväidetest teavitatud, kui see on vajalik nende märkuste ettevalmistamiseks.

3. Toimikule juurdepääsu õigus ei hõlma konfidentsiaalseid andmeid ega komisjoni või liikmesriikide pädevate asutuste ametialaseks kasutuseks mõeldud dokumente. Samamoodi ei hõlma toimikule juurdepääsu õigus komisjoni ja liikmesriikide pädevate asutuste vahelist või viimati nimetatute omavahelist kirjavahetust.

4. Toimikule käesoleva artikli alusel juurde pääsedes saadud dokumente võib kasutada ainult [määruse nr 139/2004] kohase menetluse kohaldamisel.”

Vaidluse taust ja dokumentidele juurdepääsu keelav otsus

7 Vaidlustatud kohtuotsus sisaldab järgmisi järeldusi:

„1 [...] Komisjon andis 20. aprilli 2005. aasta otsusega [määruse nr 139/2004] artikli 6 lõike 1 punkti b alusel loa Poola äriühingul [PKN Orlen] omandada aktsiate ostmise teel kontrolli Tšehhi äriühingu Unipetrol üle, millest komisjonile teatati 11. märtsil 2005.

2 28. juuni 2006. aasta kirjas taotles hageja Agrofert Holding a.s. (edaspidi „Agrofert”) komisjonilt [määrusele nr 1049/2001] tuginedes juurdepääsu kõikidele avaldamata dokumentidele, mis puudutavad teatamismenetlust ja teatamiseelset menetlust seoses Unipetroli ülevõtmisega PKN Orleni poolt.

[...]

4 [Komisjoni konkurentsi peadirektoraat] jättis 2. augusti 2006. aasta kirjas dokumentidele juurdepääsutaotluse rahuldamata. Olles rõhutanud taotluse üldist iseloomu, leidis ta, et kõnealuste dokumentide suhtes olid kohaldatavad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud erandid. Ta lisis, et teatist esitavate osaliste ja kolmandate isikute esitatud dokumentide avalikustamine oleks vastuolus ametisadaluse hoidmise kohustusega, mis on ette nähtud [ELTL artiklis 339] ja [määruse nr 139/2004] artikli 17 lõigetes 1 ja 2. Ta täpsustas veel, et ka osaline juurepääs dokumentidele ei olnud võimalik ning ühegi argumendiga ei olnud tõendatud ülekaalukaid üldisi huve, mis õigustaksid avaldamist.

5 Hageja saatis 18. augustil 2006 komisjonile kordustaotluse [...]. Ta vaidlustas komisjoni keelu, väites eelkõige, et talle oleks pidanud antama osaline juurdepääs taotletud dokumentidele. Lisaks viitas ta kõnealuste dokumentide avaldamist õigustavale ülekaalukale üldisele huvile, mis seisnes temale ja teistele Unipetroli vähemusaktsionäridele tekitatud kahjus.

[...]

9 Komisjoni peasekretariaat kinnitas [vaidlusaluse otsusega] dokumentidele juurdepääsu keelamist nimetatud neljale dokumendiliigile.

10 Esiteks leidis komisjon, et tema ja poolte vahel vahetatud dokumendid sisaldavad tundlikku äriteavet, mis puudutab teatist esitavate osaliste äristrateegiaid, müügimahtusid, turuosasid või kliendisuhteid. Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud ärihuve kaitsev erand on seega kohaldatav. [...] Komisjon viitab ka määruse [nr 139/2004] artiklile 17, mis käsitleb ametisadaluse hoidmise kohustust [...]. Komisjon lisab, et kuna koondumiste kontrolli menetluse eesmärk on kindlaks teha, kas teatatud toiming annab teatist esitavatele osalistele turuvõimu, mis võib konkurentsi oluliselt mõjutada, kuna kõik dokumendid, mille teatist esitavad osalised selle menetluse käigus esitasid, puudutavad igal juhul tundlikku äriteavet.

11 Komisjon on ühtlasi seisukohal, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimist kaitsev erand on kohaldatav. Komisjoni sõnul peab koondumist puudutava menetlusega seotud isikutel olema õiguspärase ootus selle suhtes, et saadetud dokumentides sisalduvat tundlikku teavet ei avaldata. Komisjoni arvates halvendaks kõnealuste dokumentide avaldamine tema ja ettevõtjate vahelist vastastikuse usalduse õhkkonda [...].

12 Teiseks märgib komisjon, et tema ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumendid jäävad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes ette nähtud erandite alla samadel põhjustel, mis esitati seoses tema ja teatist esitavate osalistega vahetatud dokumentidega.

13 [...]

14 Neljandaks nimetab komisjon järgmised sisedokumendid:

— [...] (dokument nr 1);

— osakondadevaheline konsultatsiooniteade, mis sisaldas otsuse eelnõu teavitamise kohta (dokument nr 2);

- õigusteenistuse vastus eelmise teate kohta (dokument nr 3);
- selle eelnõu alane elektronposti teel toimunud kirjavahetus pädeva talituse ja õigusteenistuse vahel (dokument nr 4);
- teiste asjaomaste talituste vastused kõnealusele konsultatsiooniteatele (dokument nr 5);
- [...] (dokument nr 6);
- [...] (dokument nr 7).

15 [Dokumente nr 1, 6 ja 7 selles menetluses ei käsitleta.]

- 16 Mis puudutab dokumente nr 2–5, siis on komisjon seisukohal, et nende avalikustamine kahjustaks oluliselt tema otsustamisprotsessi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu tähenduses. Ta rõhutab nimetatud protsessi kollektiivset laadi ning tema teenistuste usalduse säilitamise vajadust. Komisjoni sõnul kajastavad need dokumendid teenistuse siseseid vabalt väljendatud arvamusi ja arutelusid. Käesoleval juhul kahjustaks nende avaldamine oluliselt sõltumatut arvamuse avaldamist [...]. Lisaks vähendaks see [...] teatisega seotud ettevõtete ja kolmandate isikute koostöövalmidust.
- 17 Komisjon leiab, et dokumendid nr 3 ja 4 on hõlmatud ka õigusnõustamist kaitsva erandiga, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 [...] artikli 4 lõike 2 teises taandes.
- 18 Komisjon lisab lõpetuseks, et käesolevas juhtumis viidatud dokumentide avaldamist ei saa õigustada ükski ülekaalukas üldine huvi ning samuti ei saa anda neile osalist juurdepääsu. Selles osas märgib komisjon, et kuivõrd komisjoni uurimise eesmärk oli kontrollida asjaomast koondumist puudutavaid turutingimusi [...], siis järelikult on võimatu teha kindlaks neid komisjoni ja asjaomaste osaliste vahel vahetatud dokumentide osasid, „mis ei sisaldaks [...] äriteavet või mis ei oleks seotud uurimisega ja mis oleksid iseenesest arusaadavad” [...]. Lõpetuseks nimetab komisjon asjaolu, et kõnealust koondumist käsitleva otsuse avaldatud versioon sisaldab juba oma määratluse poolest avaldamisele kuuluvat teavet ja annab osalise juurdepääsu taotletud dokumentide neile osadele, mis ei ole hõlmatud kohaldatavate eranditega.”

Vaidlustatud kohtuotsus

- 8 13. aprillil 2007 esitatud hagiavalduses palus Agrofert Üldkohtul tühistada vaidlusalune otsus ja kohustada komisjoni taotletud dokumente talle edastama.
- 9 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 39–41 lükkas Üldkohus hageja teise nõude vastuvõetamatusesse tõttu tagasi, võttes arvesse, et kui institutsiooni akt tühistatakse, peab viimane ELTL artiklist 266 tulenevalt võtma vajalikud meetmed kohtuotsuse täitmiseks.
- 10 Vaidlusaluse otsuse tühistamise nõue tugines peamiselt väitele, et rikuti määrust nr 1049/2001. Seda väidet põhjendades kinnitas Agrofert, et määruse artikli 4 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud erandite kohaldamine kõnealustele dokumentidele oli väär. Üldkohus hindas kõiki neid dokumendiliike, võttes arvesse iga erandit, millele vaidlustatud otsus tugines.

Komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele juurdepääsu keelamine

Ärihuve kaitsev erand, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes

- 11 Esiteks märgib Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 54 ja 55, et komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumendid võisid sisaldada tundlikku äriteavet, mis olenevalt olukorrast võis olla hõlmatud ärihuve kaitsva erandiga, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes.

- 12 Teiseks märgib Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 57–60, et määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandeid tuleb tõlgendada ja kohaldada täht-tähele, dokumentidele juurdepääsu taotluse lahendamisel nõutav hindamine peab olema konkreetne ning pelk asjaolu, et dokument puudutab erandiga kaitstud huvi, ei saa olla erandi kohaldamise põhjendamiseks piisav. Selle määruse artikli 4 lõigetest 1–3 tuleneb, et kõik seal mainitud erandid on määratletud „dokumendile” kohaldatavana. Järelikult saab institutsioon üksnes iga dokumendi konkreetse ja individuaalse hindamise teel kaaluda taotluse esitajatele osalise juurdepääsu andmise võimalust.
- 13 Vaidlustatud kohtuotsuse punktide 61–64 kohaselt ei ilmne vaidlustatud otsuse põhjendustest mingil moel, et niisugune hindamine oleks tegelikult toimunud. See otsus teatab üldiselt ja abstraktselt, et ettevõtjate koondumise kontrolli menetluse laadi arvesse võttes puudutavad kõik teatist esitavate osaliste esitatud dokumendid kindlasti tundlikku äriteavet. Niisugused kinnitused on liiga ebamäärased ja üldsõnalised ning neid ei saa pidada õiguslikult piisavaks tõendiks selle kohta, et iga kõnealust dokumenti käesoleval juhul konkreetset ja tõhusalt hinnati. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 65 leidis Üldkohus, et igal juhul oli võimalik koostada näiteks ülevaade komisjoni ja osaliste vahel vahetatud dokumentidest ning kirjeldada iga dokumendi sisu, avaldamata sealjuures teavet, mis peab jääma salastatuks.
- 14 Vaidlustatud kohtuotsuse punktide 68–70 kohaselt lükkas Üldkohus tagasi komisjoni argumendi, mis tugines ELTL artiklist 339 ja määruse nr 139/2004 artiklist 17 tulenevale ametisaladuse hoidmise ja ärisaladuse kaitsmise kohustusele. Ta leidis, et üksnes teatav teave kuulub ärisaladuse alla ning et ametisaladuse hoidmise kohustus ei olnud niisuguse ulatusega, et see võiks õigustada üldist ja abstraktselt dokumentidele juurdepääsu keelamist. Võttes arvesse, et kogu teave, mis koguti ettevõtjate koondumise kontrolli menetluse käigus, ei ole tingimata hõlmatud ametisaladusega, ei saa eespool viidatud sätetest tulenev ametisaladuse hoidmise ja ärisaladuse kaitsmise kohustus olla oma olemuselt selline, mis vabastaks komisjoni iga kõnealuse dokumendi konkreetsest hindamisest, mida nõuab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 2. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 77 on öeldud, et kui määruse nr 1049/2001 alusel on esitatud juurdepääsutaotlus, siis ei vabasta komisjoni iga dokumendi konkreetse hindamise kohustusest ka asjaolu, et vastavalt määrusele nr 139/2004 saadavad osalised koondumise kontrolli menetluse raames dokumente konfidentsiaalselt.
- 15 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 73–76 leiab Üldkohus, et juhul, kui käesolevas asjas saaks tugineda Roomas 4. novembril 1950 alla kirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „Euroopa inimõiguste konventsioon”) artiklile 8, mis käsitleb õigust eraelu austamisele, ei saaks nimetatud säte vabastada komisjoni iga kõnealuse dokumendi konkreetsest ja tegelikust hindamisest. Vaidlustatud kohtuotsuse punktide 78–80 kohaselt – arvestades määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõiget 3, mis tagab üldsuse juurdepääsu kõigile institutsiooni koostatud ja talle saadetud dokumentidele –, ei nõustunud Üldkohus pidama koondumise kontrolli menetluse käigus esitatud dokumente ilmselgelt kaetuks selle määruse artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandiga.
- 16 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 81–89 jättis Üldkohus kõrvale ka argumendi, mis tugines PKN Orleni õiguspärasele ootusele selle suhtes, et koondumise kontrolli menetluse käigus saadetud dokumente ei avalikustata vastavalt määruse nr 139/2004 artiklile 17. Üldkohus nentis, et see säte ei anna täielikku õigust kõigi ettevõtjate saadetud dokumentide konfidentsiaalsusele, ja järeldas, et nendele dokumentidele juurdepääsu keelamiseks esitatud põhjendusi tuleb hinnata üksnes määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandite piires. Üldkohus leidis veel, et määruse nr 139/2004 artikli 17 lõikes 1 peetakse silmas vaid viisi, kuidas komisjon võib esitatud dokumente kasutada, ning see säte ei reguleeri määrusega nr 1049/2001 tagatud juurdepääsu dokumentidele.
- Uurimise eesmärgi kaitsev erand, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes
- 17 Üldkohus möönis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 96–99, et koondumise kontrolli menetluse käigus esitatud dokumendid olid seotud uurimisega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses, ning tuletas meelde, et seda sätet tuleb tõlgendada nii, et seda saab kohaldada vaid

juhul, kui kõnealuste dokumentide avalikustamine võib ohtu seada uurimise lõpuleviimise. Käesoleval juhul on komisjoni uurimine, mis päädis 20. aprilli 2005. aasta otsusega aktsepteerida koondumist, Üldkohtu arvates vaidluseluse otsuse tegemise ajaks juba lõpetatud. Sellest tulenevalt ei saa nende dokumentide avalikustamine ohustada uurimise lõpuleviimist. Mis puudutab komisjoni argumenti, et nende dokumentide avaldamine halvendaks selle institutsiooni ja ettevõtjate vahelist vastastikuse usalduse õhkkonda ning kahjustaks koondumiste kontrolli menetluse tõhusust, siis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 100–103 väidab Üldkohus vastu, et niisugused järeldused on väga ebamäärase, üldsõnalised ja oletuslikud ning nende põhjal ei saa järeldada, et komisjoni väited kehtivad tegelikkuses iga kõnealuse dokumendi kohta.

Komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele osalise juurdepääsu keelamine, mis tugineb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 6 ette nähtud erandile

- 18 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 107–113 leiab Üldkohus, et kuigi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 6 ei sätesta, et osaline juurdepääs dokumentidele on igal juhul võimalik, näeb see säte siiski ette iga dokumendi konkreetse ja individuaalse hindamise. Dokumentide hindamine, mis on läbi viidud pigem dokumendiliikide kui nendes dokumentides sisalduvate konkreetsete andmete põhjal, on seega ebapiisav. Komisjoni argumentatsioon, mille kohaselt nii teatist esitavate osaliste kui kolmandate isikute esitatud teave on kõik omavahel seotud ja seetõttu ei ole võimalik tuvastada lõike, millele võib anda juurdepääsu, tuleb järelikult tagasi lükata niivõrd, kuivõrd komisjon näib seeläbi üldiselt ja iga dokumendi sisu konkreetselt ja individuaalselt läbi vaatamata eeldavat, et kõiki taotletud dokumentide kas või osaline avalikustamine kahjustaks kaitstud huve.
- 19 Neil asjaoludel tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 116 järelduse, et vaidluselune otsus tuleb tühistada selles osas, mis keelab juurdepääsu ühelt poolt komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning teiselt poolt komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele, kuivõrd komisjon ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et nende dokumentide avalikustamine kaitstud huve konkreetselt ja tegelikult kahjustaks.

Õiguslikule arvamusele juurdepääsu keelamine, mis tugineb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes ette nähtud erandile

- 20 Käesolev osa puudutab komisjoni õigusteenistuse vastust osakondadevahelisele konsultatsiooniteatele (sisedokument nr 3) ning koondumismenetlust puudutava otsuse eelnõu üle elektronposti teel toimunud kirjavahetust pädeva talituse ja õigusteenistuse vahel (sisedokument nr 4). Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 123 märkis Üldkohus, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes ette nähtud erandi eesmärk on kaitsta institutsioonide huvi saada otsekohest, objektiivset ja kõikehõlmavat õiguslikku arvamust, kuid nagu ilmneb Euroopa Kohtu 1. juuli 2008. aasta otsuse liidetud kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: *Rootsi ja Turco vs. nõukogu* (EKL 2008, lk I-4723) punktides 42 ja 43, saab selle huvi kahjustamise ohule tugineda siis, kui ohtu võib mõistlikult ette näha ja see ei ole ainult oletuslik.
- 21 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 125–128 rõhutab Üldkohus, et kuigi põhimõtteliselt on komisjonil võimalik tugineda üldistele eeldustele ja üldist laadi kaalutlustele, mida saab kohaldada teatavat liiki dokumentidele, peab ta siiski – vastavalt sellele, mida Euroopa Kohus on eespool viidatud kohtuotsuse *Rootsi ja Turco vs. nõukogu* punktis 50 selgitanud – igal üksikjuhul kontrollima, kas need üldist laadi kaalutlused on tõepoolest kohaldatavad ka konkreetse dokumendi suhtes, mille avalikustamist taotletakse. Vaidlustatud otsuses tugineb komisjon üldist laadi kaalutlusele, kontrollimata iga küsitud arvamuse osas konkreetselt, kas see kaalutus on käesoleva juhtumi asjaoludel tegelikult kohaldatav. Komisjon ei ole seega näidanud, kuidas kõnealuste õiguslike arvamuste avalikustamine kujutab käesoleval juhul endast tõelist, mõistlikult prognoositavat ja mitte pelgalt oletuslikku ohtu nende arvamuste kaitsele. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 129–131 leidis Üldkohus lisaks, et läbipaistvus

on nõutav ka siis, kui komisjon tegutseb haldusasutusena nagu käesoleval juhul, mitte aga seadusandjana, ning et iga üksiku juhu konkreetse hindamise kohustus kehtib ka siis, kui tegemist on väga lühikeste dokumentidega.

- 22 Neil asjaoludel tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 132 järelduse, et taotluses nimetatud õiguslikele arvamustele juurdepääsu keeld tuleb tühistada, kuna komisjon ei ole tõendanud, et kõnealuste dokumentide avalikustamine ohustab õiguslike arvamuste kaitset konkreetselt ja tegelikult.

Komisjoni sisedokumentidele juurdepääsu keelamine, mis tugineb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus ette nähtud otsustamisprotsessi kaitsvale erandile

- 23 Käesolev osa puudutab sisedokumente nr 2–5. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 138 ja 139 sedastas Üldkohus, et küsimus on komisjoni lõpliku otsuse ettevalmistavates dokumentides, mis sisaldavad arvamusi, ning et need dokumendid jäävad seega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus ette nähtud erandi kohaldamisalasse, ning et sellele erandile võib tugineda isegi pärast seda, kui asjaomase institutsiooni otsus on vastu võetud. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 141–144 selgitas Üldkohus, et selle erandi kohaldamine eeldab igal juhul, et on tõendatud, et taotletud dokumentidele juurdepääs võib konkreetselt, tegelikult ja oluliselt kahjustada asjaomase institutsiooni otsustamisprotsessi ning et kahjustamise oht on mõistlikult prognoositav ega ole ainult oletuslik. Komisjoni väide, et taotletud dokumentide avalikustamine kahjustaks institutsiooni otsustamisprotsessi oluliselt, võttes arvesse selle protsessi kollektiivset laadi, oli esitatud üldiselt ja abstraktselt, ilma et seda oleks põhjendatud asjaomaste dokumentide sisuga seotud üksikasjalike argumentidega.
- 24 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 146 nentis Üldkohus, et komisjon tugines oma hinnangus pigem taotletud dokumentide laadile kui nendes tegelikult sisalduvale teabele, samas kui see hinnang peab olema rajatud iga taotletud dokumendi konkreetsele ja tegelikule kontrollile. Üldkohus lükkas tagasi ka komisjoni väite tema teenistuste usalduskaitse ja sõnavabaduse kohta, leides, et see tundub liiga oletuslik. Eeltoodust tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 147 järelduse, et asjaolu, et komisjoni teenistuste arvamused on esitatud ettevõtjate koondumiste kontrolli menetluse raames, ei saa tähendada seda, et kõnealune erand on põhimõtteliselt kohaldatav kõigile neid arvamusi sisaldavatele sisedokumentidele.
- 25 Neil asjaoludel tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 150 järelduse, et komisjon ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus ette nähtud erand on taotletud dokumentidele kohaldatav.
- 26 Kõiki neid kaalutlusi arvestades järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 154, et vaidlusalune otsus tuleb tühistada.

Poolte nõuded apellatsioonimenetluses

- 27 Komisjon palub Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - teha lõplik otsus apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimustes, ja
 - mõista mõlema astme kohtukulud välja Agrofertilt.
- 28 Agrofert palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata, ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

29 Rootsi Kuningriik palub Euroopa Kohtul:

— jätta apellatsioonkaebus rahuldamata, ja

— mõista Rootsi Kuningriigi kohtukulud välja komisjonilt.

30 PKN Orlen palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— teha lõplik otsus apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimustes, ja

— mõista PKN Orleni mõlema astme kohtukulud välja Agrofertilt.

Apellatsioonkaebus

Komisjoni argumendid

31 Komisjon märgib esmalt, et Üldkohus ei ole oma otsuses üritanud saavutada tegelikku ja harmoonilist tasakaalu käesolevas asjas kohaldatavate määrustega nr 139/2004 ja nr 1049/2001 kehtestatud õigusliku regulatsiooni vahel, ja muutis seega dokumentide konfidentsiaalsuse reeglid koondumiste kontrolli valdkonnas kohaldamatuteks.

Esimene väide: määruse nr 1049/2001 väär tõlgendamine, kuna teatavaid määruse nr 139/2004 sätteid ei ole võetud arvesse määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandite tõlgendamisel

32 Komisjon kordab oma Üldkohtus esitatud argumenti, mille kohaselt ametisaladuse hoidmise kohustust sisaldavad ELTL artikkel 339 ja määruse nr 139/2004 artikkel 17 on asjassepuutuvad määruses nr 1049/2001 ette nähtud dokumentidega tutvumise õigusest tehtavate erandite tõlgendamisel ja kohaldamisel, et erinevate õigusaktide sidusa ja vastuoludeta tõlgendamise kaudu säilitada liidu õiguskorra ühtsus.

33 Komisjon märgib, et kuigi määrus nr 1049/2001 on üldkohaldatav õigusakt, on dokumentidega tutvumise õiguse piirid siiski sätestatud laias tähenduses ja neid tuleb seega tõlgendada õiguspäraseid avalikke või erahuve kaitsval viisil kõikides institutsioonide tegevusvaldkondades, ning seda enam on see nii, kui need huvid on teiste liidu õigusnormidega sõnaselgelt kaitstud. Seda kinnitavad ka 29. juuni 2010. aasta otsused kohtuasjades C-28/08 P: komisjon vs. Bavarian Lager (EKL 2010, lk I-6055, punktid 58, 59, 64 ja 65) ja C-139/07 P: komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau (EKL 2010, lk I-5885, punktid 61 ja 63), kus Euroopa Kohus lükkas tagasi Üldkohtu tõlgenduse määrusele nr 1049/2001, kuna viimane ei olnud võtnud arvesse muid nende kohtuotsuste aluseks olnud kohtuasjades kohaldatavaid õigusakte. Euroopa Kohus kinnitas ka oma 21. septembri 2010. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P: Rootsi jt vs. API ja komisjon (EKL 2010, lk I-8533, punkt 84), et kohaldatavat õigust tuleb tõlgendada ühtselt.

34 Järeldus, milleni Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses jõudis, loob vastuolu kohaldatavate õigusnormide vahel. Nimelt kehtestab määrus nr 139/2004 koondumiste kontrolli menetluses osalevatele ettevõtjatele kohustused, mis on teabe edastamise ja ärisaladuse avaldamise osas siduvad ja laiaulatuslikud, kuid neid kohustusi tasakaalustavad siiski selle määruse sätted, milles on ette nähtud tugevdatud kaitse tagatised.

Nende tagatiste eesmärk on ühelt poolt kindlustada avalikes huvides koondumiste kontrollisüsteemi tõrgeteta toimimine ja teiselt poolt kaitsta asjaomaste ettevõtjate õiguspärast huvi selle vastu, et nende poolt komisjonile edastatud teavet kasutataks üksnes uurimiseesmärkidel.

- 35 Viidates nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artiklile 28, rõhutab komisjon, et ettevõtjate ärisaladuse hoidmise kohustus, mis kehtib kõigis konkurentsivaldkondades, on mõeldud veel selleks, et tagada nende kaitseõigused, mis kuuluvad liidu õiguse aluspõhimõtete hulka ja mis tulenevad Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklist 6, nagu Euroopa Kohus on selgitanud oma 15. oktoobri 2002. aasta otsuse liidetud kohtuasjades C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P ja C-254/99 P: *Limburgse Vinyl Maatschappij jt vs. komisjon* (EKL 2002, lk I-8375) punktis 299. Pealegi tuleb koondumiste kontrolli menetluses osalevate ettevõtjate poolt komisjonile saadetud teavet käsitada nende eraellu kuuluvana Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 8 tähenduses. Kuivõrd neid ettevõtjaid saab kohustada neile kuuluvat teavet komisjonile edastama, peavad selles artiklis nimetatud tingimused olema täidetud.
- 36 Määrusega nr 139/2004 kehtestatud raamistikus on toimikuga tutvumise õigus antud üksnes nendele osalistele, kes on menetlusega otseselt seotud, ja vajaduse korral teistele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kellel on piisav õiguslik huvi. Kõigil teistel taotlejatel, kellel niisugune huvi puudub, ei lubata dokumentidega tutvuda. Üldkohtu tõlgenduse kohaselt on niisugusel taotlejal määruse nr 1049/2001 alusel põhimõtteliselt õigus tingimusteta tutvuda kõikide asjaomaste dokumentidega ning lisaks võib ta neid mis tahes eesmärgil vabalt kasutada, mis on ilmselgelt vastuolus määrusega nr 139/2004. Üldkohus rikkus seega õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88 järeldas, et määrusest nr 139/2004 tulenev kohustus lubada kogutud teavet kasutada üksnes teabenõuete eesmärgi saavutamiseks puudutab vaid viisi, kuidas komisjon võib esitatud teavet kasutada, ning sellega ei reguleerita dokumentidele juurdepääsu, mis on tagatud määrusega nr 1049/2001.
- 37 Komisjon väidab, et koondumiste kontrolli menetlusega seotud dokumentide osas tuleb analoogia põhjal kohaldada järeldusi, milleni Euroopa Kohus jõudis riigiabi järelevalvemenetlust käsitledes eespool viidatud kohtuotsuse komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau punktides 54, 55, 61 ja 62, ning seeläbi tunnustada üldist eeldust, mille kohaselt see, et avalikustatakse üksnes koondumiste kontrolli menetluse tarbeks vahetatud dokumendid, mis ei ole kättesaadavad isikutele, kellel puudub piisav õigustatud huvi, põhimõtteliselt kahjustab uurimise eesmärgi kaitset. Üldkohus on seega rikkunud õigusnormi, jättes määruse nr 139/2004 sätted arvesse võtmata ja andes määrusele nr 1049/2001 ülimuslikkuse võrreldes liidu õiguse muude normidega, mis on samaväärne koondumiste kontrolli menetluse tõhusaks toimimiseks hädavajalike eeskirjade kasulikust mõjust ilmajätmisega. Komisjon viitab selles osas ka eespool viidatud kohtuotsuse komisjon vs. Bavarian Lager punktile 56.

Teine väide: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigete 2 ja 3 väär tõlgendamine

– Esimene osa: kohustus iga dokument konkreetselt ja individuaalselt läbi vaadata

- 38 Komisjon rõhutab, et Üldkohtu sõnul peab asjaomane institutsioon iga juurdepääsutaotluses viidatud dokumenti konkreetselt ja individuaalselt hindama, isegi kui on selge, et taotlus viitab erandiga kaitstud dokumentidele. Seda kohustust kohaldatakse kõikidele määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 nimetatud eranditele olenemata sellest, millisesse valdkonda taotletud dokumendid kuuluvad ja milline on selle valdkonna eripära. Üldkohus ei ole seega võtnud arvesse koondumiste kontrolli menetluses kohaldatavaid reegleid, samas kui Euroopa Kohus on riigiabi järelevalvemenetluse eripära põhjal oma eespool viidatud kohtuotsuses komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau tunnustanud üldist eeldust, mille kohaselt kahjustab haldustoimiku dokumentide üldsusele avalikustamine põhimõtteliselt uurimise eesmärki, mistõttu – vastavalt sellele eeldusele – tuleb selles asjas keelata juurdepääs kõigile taotletud dokumentidele. Komisjon leiab, et sama järeldus tuleb teha ka käesolevas asjas.

– Teine osa: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärgi kaitsev erand

- 39 Mis puudutab Üldkohtu seisukohta, et nimetatud erandile saab tugineda üksnes pärast seda, kui koondumisotsus on vastu võetud ja haldusmenetlus lõpetatud, siis väidab komisjon vastu, et koondumiste kontrolli menetluses on ärihuve kaitsev erand ja uurimise eesmärgi kaitsev erand omavahel tihedalt seotud ning kui haldusmenetlus on lõpetatud, ei kaota esitatud teave oma konfidentsiaalset iseloomu. Pealegi võib ärihuvide kaitse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 7 kohaselt kesta isegi kauem kui 30 aastat. Teistsugusel lähenemisel oleks väga kahjulikud tagajärjed ettevõtjate valmisolekule teha komisjoniga koostööd. Rõhutades, et vastavalt asjaomase sätte sõnastusele peaks kõnealune erand kaitsma „uurimise eesmärgi” ja mitte ainult uurimist ennast, märgib komisjon, et eespool viidatud kohtuotsuses komisjon *vs. Technische Glaswerke Ilmenau* käsitletav üldine eeldus peab olema kohaldatav isegi pärast lõplikku koondumisotsust.

– Kolmas osa: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud ärihuve kaitsev erand

- 40 Nimetatud erand puudutab komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumente. Komisjon kordab oma seisukohta, et ettevõtjate koondumiste kontrolli puudutavad reeglid nõuavad hulgaliselt väga konfidentsiaalse teabe edastamist, mis on ilmselgelt kaitstud ärisaladuse hoidmise kohustusega, nagu näeb ette ELTL artikkel 339 ja määruse nr 139/2004 artikkel 17. Sellest järeldusest piisab, et lükata ümber Üldkohtu seisukoht, mille kohaselt tuleb iga asjaomase dokumendi konkreetse ja individuaalse hindamise teel kindlaks määrata, kas selle dokumendi avaldamine võiks kaitstud huve konkreetset ja tegelikult kahjustada.

– Neljas osa: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus ette nähtud otsustamisprotsessi kaitsev erand

- 41 Nimetatud erandile viidatakse seoses sisedokumentidega nr 2–5. Komisjon märgib, et määruse nr 802/2004 artikli 17 lõige 3 välistab sõnaselgelt sisedokumentid toimikuga tutvumise õiguse alt, kui see on pooltele antud selleks, et nad saaksid kasutada oma kaitseõigust. Nendele dokumentidele juurdepääsu piiramine on põhjendatud menetluse olemuse ja komisjoni kollektiivset laadi otsustamisprotsessiga, mis nõuab, et volinike kolleegiumi liikmete käsutuses oleks kogu teave, mis on vajalik otsuse vastuvõtmiseks avalikes huvides. Kui komisjoni talitused peaksid arvestama avalikustamise ohtu, tunneksid nad end tõenäoliselt vähem vabadena, et tuua esile võimalikke lünki otsuse eelnõus või väljendada lahknevaid arvamusi, ja see kahjustab otsustamisprotsessi. Sel põhjusel ei tohi need dokumendid olla kättesaadavad isegi pärast lõplikku koondumisotsust. Lisaks annab Üldkohtu tõlgendus määrusest nr 1049/2001 üldsusele suuremad õigused kui koondumiste kontrolli menetlusega otseselt seotud isikutele.

– Viies osa: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes ette nähtud õigusnõustamist kaitsev erand

- 42 Sellele erandile tuginetakse nimelt seoses sisedokumentidega nr 3 ja 4. Komisjon märgib, et ta kontrollis neid kahte arvamust konkreetset ja individuaalselt ning jõudis selle tulemusel järeldusele, et need kuuluvad igal juhul täielikult selle erandi alla. Lisaks on komisjon uurinud võimaliku ülekaaluka üldise huvi olemasolu, mida nende dokumentide avalikustamine teenib, ja jõudnud järeldusele, et käesoleval juhul on ilmselgelt tegemist erahuvi, kuivõrd Agroferti nõude aluseks on „kahju, mis tekitati temale ja Unipetroli vähemusaktsionäridele”.

Teiste menetluspoolte argumendid

- 43 Agrofert, kaebuse esitaja Üldkohtus, väidab, et eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau ei ole käesolevas asjas asjakohane, kuna see puudutab riigiabi menetlust, kus toimikuga tutvumine on korraldatud teisiti. Agrofert jagab Üldkohtu seisukohta, mille kohaselt ei saa ainuüksi asjaoluga, et dokument on seotud huviga, mida kaitseb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud erand, selle erandi kohaldamist põhjendada. Komisjon oleks seega pidanud avalikustamise taotluse lahendama igas taotletud dokumendis sisalduvat teavet silmas pidades, mitte aga üldiselt.
- 44 PKN Orlen, kes astus Üldkohtus menetlusse komisjoni nõuete kaitseks, märkis, et ta tegi komisjoniga koostööd, olles täiesti kindel selles, et institutsioonile edastatud ärisaladust sisaldavaid dokumente, nagu ka kogu muud koondumiste kontrolli menetluse käigus toimunud teabevahetust kasutatakse üksnes uurimiseesmärkidel ega avalikustata kolmandatele isikutele. Ta võis määruse nr 139/2004 alusel seda igati põhjendatult uskuda. Liidu õigus ei saa ühe regulatsiooniga pakkuda tagatist teabe ja dokumentide kaitseks ning teisega jätta see kaitse täiesti toimeta. Edastatud teabe laad ei muutu, kui koondumismenetlus on lõpule viidud. Pärast menetluse lõpetamist toimiku üldsusele kättesaadavaks tegemine tähendaks seda, et uurimise kaitset põhjendavatest kaalutlustest minnakse täiesti mööda.
- 45 Rootsi Kuningriik, kes astus Üldkohtus menetlusse Agroferti nõuete toetuseks, väidab, et tulenevalt määrusest nr 1049/2001 on dokumentidele juurdepääs üldreegel. Sellele reeglile kehtestatud erandeid tuleb seega tõlgendada täht-tähele. Menetluse üksikasju, mida institutsioonid peavad juurdepääsutaotluse korral järgima, on Euroopa Kohus täpsustanud eespool viidatud kohtuotsuses Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, kus kohus kirjeldab kolme etappi, mis üldjuhul tuleb läbida, et teha kindlaks, kas juurdepääsutaotluse võib rahuldada. Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuses õigustatult sedastanud, et komisjon ei ole käesoleval juhul järginud kõiki asja läbivaatamise etappe.
- 46 Rootsi Kuningriigi väitel asjaolu, et dokumentidele juurdepääsu valdkonna konkreetsetes õigusnormides esineb erinevaid reegleid, ei tähenda seda, et neid õigusnorme, mille eesmärk on hoopis midagi muud kui määruses nr 1049/2001 ette nähtud eranditel, tuleb automaatselt käsitada viimase sätete suhtes ülimuslikena, kuna niisugune lähenemine muudaks määruse nr 1049/2001 sisutühjaks. Sellest tulenevalt on eespool viidatud kohtuotsuse komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau ulatus piiratud riigiabi valdkonnaga. Järelikult ei ole olemas absoluutset õigust kõigi edastatud dokumentide konfidentsiaalsusele ning dokumentidele juurdepääsu saab keelata vaid määruses nr 1049/2001 ette nähtud erandite alusel.

Euroopa Kohtu hinnang

- 47 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et vaidlusaluses otsuses eristas komisjon ühelt poolt dokumente, mida nimetatud institutsioon oli kõnealuse koondumiste kontrolli menetluse käigus vahetanud teatist esitavate osalistega ja kolmandate isikutega ning mis olid kaetud nii määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese ja kolmanda taandega, mis puudutavad ärihuvide ja uurimise eesmärgi kaitset, kui ka määruse nr 139/2004 artikliga 17, ning teiselt poolt sisedokumente, mille komisjoni teenistused olid koostanud koondumiste kontrolli käigus ja mis kuuluvad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande ja lõike 3 teise lõigu alla, mis puudutavad vastavalt õigusnõustamise ja institutsiooni otsustamisprotsessi kaitset.
- 48 Sellist vahetegu ühelt poolt komisjoni ja nii teatist esitavate osaliste kui kolmandate isikutega vahetatud dokumentide ning teiselt poolt sisedokumentide vahel järgisid nimetatud institutsioon oma esimeses kohtuastmes esitatud kostja vastuses ja Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses. Lisaks ehitas komisjon asjaomaste dokumentide samasugusele liigitusele üles ka oma apellatsioonkaebuse põhjendused. Sellest tulenevalt lähtub Euroopa Kohus oma hinnangus samast eristusest.

Komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele juurdepääsu keelamine

- 49 Oma apellatsioonkaebuse esimeses väites ja teise väite esimeses kuni kolmandas osas heidab komisjon Üldkohtule sisuliselt ette, et viimane ei ole arvesse võtnud määruse nr 139/2004 asjakohaseid sätteid, mis puudutavad tutvumist ettevõtjate koondumiste kontrolli menetluse dokumentidega, tõlgendamaks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes ette nähtud erandeid dokumentidega tutvumise õigusest, mis puudutavad vastavalt ärihuvide ja uurimise eesmärkide kaitset.
- 50 Pidades silmas Euroopa Kohtu praktikat, mis käsitleb määruse nr 1049/2001 ja teatavate konkreetsete liidu õigusnormide seoseid ja on kujundatud eelkõige eespool viidatud kohtuotsustega komisjon *vs.* Bavarian Lager, komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau ning Rootsi jt *vs.* API ja komisjon, siis on see etteheide põhjendatud.
- 51 Käesolev juhtum käsitleb nimelt määruse nr 1049/2001 seoseid ühe teise õigusaktiga, st määrusega nr 139/2004, mis reguleerib konkreetset liidu õiguse valdkonda. Neil kahel määruel on erinevad eesmärgid. Esimene on suunatud avaliku võimu asutuste otsustamisprotsessi ja otsuste aluseks oleva teabe suurima võimaliku läbipaistvuse tagamisele. Selle määruse eesmärk on seega muuta dokumentidega tutvumise õiguse kasutamine võimalikult lihtsaks ja edendada head haldustava. Teise määruse eesmärk on tagada ametisaladuse hoidmine ühenduse mõõtmatega ettevõtjate koondumiste kontrolli menetlustes.
- 52 Neis määrustes ei ole sätteid, mis näeks sõnaselgelt ette neist ühe või teise üliluslikkuse. Seega tuleb tagada, et mõlema määruse kohaldamine oleks vastastikku kooskõlas ning järjepidev.
- 53 Kuigi vastavalt Euroopa Kohtu praktikale on määruse nr 1049/2001 eesmärk anda üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega, kehtivad selle õiguse suhtes, pidades silmas määruse artiklis 4 ette nähtud erandeid, siiski teatavad üldiste või erahuvidega põhjendatud piirangud (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 51).
- 54 Käesolevas asjas puudutab Agroferti esitatud taotlus tervikuna kõiki avaldamata dokumente, mis on seotud kõnealuse koondumiste kontrolli menetlusega. Komisjon keeldus Agrofertile edastamast selle menetlusega seotud dokumente, mida ta teatist esitavate osaliste või kolmandate isikutega oli vahetanud, tuginedes määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes ette nähtud eranditele õigusest dokumentidega tutvuda, milleks olid vastavalt ärihuve ja uurimise eesmärki kaitsev erand.
- 55 Selles osas tuleb märkida, et liidu institutsioon võib tema valduses olevate dokumentidega tutvumise taotluse hindamisel võtta arvesse mitut määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud keeldumise alust.
- 56 On selge, et kõnealused dokumendid on tegelikult seotud uurimisega käesoleva kohtuotsuse punktis 54 viidatud sätte kolmanda taande tähenduses. Pidades silmas koondumiste kontrolli menetluse eesmärki, milleks on kindlaks teha, kas teatatud toiming annab teatist esitavatele osalistele turuvõimu, mis võib konkurentsi oluliselt mõjutada, saab komisjon niisuguse menetluse käigus enda kätte tundlikku äriteavet, mis puudutab osalevate ettevõtjate äristrateegiaid, müügiimahtusid, turuosasid või kliendisuhteid, mistõttu niisuguse menetluse dokumentidele juurdepääs võib kahjustada nimetatud ettevõtjate ärihuve. Ärihuve ja uurimise eesmärki kaitsev erand on seega käesoleval juhul tihedalt seotud.
- 57 Kindlasti ei piisa dokumendile juurdepääsu keelamise põhjendamiseks põhimõtteliselt sellest, et dokument puudutab mõnda määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 nimetatud tegevust või huvi, kuna asjaomane institutsioon on kohustatud ka selgitama, kuidas juurdepääs sellele dokumendile võib konkreetset ja tegelikult kahjustada huve, mida kaitseb mõni selles artiklis ette nähtud erand. Asjaomane institutsioon võib siiski võtta selles osas aluseks teatud liiki dokumentidele kohaldatavad

üldised eeldused, kuna ühesuguste dokumentide avalikustamise taotluste suhtes saab kohaldada sarnaseid üldist laadi kaalutlusi (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punktid 53 ja 54 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 58 Mis puudutab riigiabi järelevalvemenetlust, siis leidis Euroopa Kohus, et niisugused üldised eeldused võivad tuleneda nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrusest (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [EÜ artikli 88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), ning mis reguleerib täpsemalt riigiabi valdkonda ja sisaldab abi uurimis- ja järelevalvemenetluse käigus saadud teabe ja dokumentidega tutvumist käsitlevaid sätteid (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punktid 55–57).
- 59 Niisugused üldised eeldused on ettevõtjate koondumiste kontrolli menetluse valdkonnas kohaldatavad seetõttu, et kõnealust menetlust reguleerivad õigusnormid näevad ühtlasi ette ranged nõuded selle kohta, kuidas käsitada nimetatud menetluse käigus saadud või koostatud teavet.
- 60 Määruse nr 139/2004 artikkel 17 ja artikli 18 lõige 3 ning määruse nr 802/2004 artikkel 17 reguleerivad ettevõtjate koondumiste kontrolli menetluse käigus kogutud teabe kasutamist tegelikult kitsendavalt, andes toimikule juurdepääsu üksnes „otseselt seotud osalistele” ja „muudele asjaomastele osalistele”, kui seda ei takista ettevõtjate õiguspärane huvi kaitsta oma ärisaladusi, ning nõudes, et kogutud teavet kasutatakse üksnes teabetaotluse, kontrollimise või arutelu eesmärgil ega avalikustataks teavet, mis oma laadi poolest on kaitstud ametisaladusega.
- 61 Kindlasti on erinev õiguslik sisu õigusel tutvuda haldustoimikuga koondumiste kontrolli menetluse raames ning õigusel tutvuda dokumentidega määruse nr 1049/2001 alusel, ent samas tekib nende teostamise seisukohalt ikkagi sarnane olukord. Nimelt võimaldab õigus tutvuda toimikuga, olenemata selle õiguslikust alusest, huvitatud isikutel saada komisjonile esitatud märkusi ja dokumente (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 59).
- 62 Neis tingimustes oleks määruse nr 1049/2001 alusel üldise juurdepääsu andmine niisuguse menetluse käigus komisjoni ja teatist esitavate osaliste vahel vahetatud dokumentidele ka komisjoni kinnitusel oma olemuselt selline, mis ohustaks tasakaalu, mida liidu seadusandja soovis EÜ ühinemismäärusega tagada ühelt poolt asjaomaste ettevõtjate kohustuse edastada komisjonile potentsiaalselt tundlikku äriteavet, mis võimaldaks komisjonil hinnata kavandatava koondumise kokkusobivust ühisturuga, ja teiselt poolt tugevdatud kaitse tagamise vahel, seoses ametisaladuse ja ärisaladuse tõttu komisjonile edastatud teabega.
- 63 Kui määruse nr 1049/2001 alusel saaksid dokumentidele juurdepääsu muud isikud peale nende, kellel on koondumiste kontrolli eeskirjade alusel õigus toimikuga tutvuda, või nende, keda võib pidada seotud osalisteks, kuid kes ei ole kasutanud oma õigust teabega tutvuda või kellel ei ole võimaldatud seda õigust kasutada, muutuks selle määrusega kehtestatud kord küsitavaks.
- 64 Järelikult oleks Üldkohus pidanud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes ette nähtud erandite tõlgendamisel tunnustama üldist eeldust, mille kohaselt kahjustab haldustoimiku dokumentide avalikustamine põhimõtteliselt koondumistehingus osalevate ettevõtjate ärihuve ning samuti ka selle koondumise uurimismenetluse eesmärki (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 61).
- 65 Õigusnormi rikub ka vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88 Üldkohtu poolt esitatud järeldus, mille kohaselt määrusest nr 139/2004 tulenev kohustus piirata koondumiste kontrolli menetluse käigus ettevõtjate poolt saadud teabe kasutamist puudutab vaid viisi, kuidas komisjon võib esitatud teavet kasutada, ega reguleeri määrusega nr 1049/2001 tagatud dokumentidele juurdepääsu.

- 66 Koondumiste kontrolli menetluse raames kaitstud õiguste olemust silmas pidades tuleb märkida, et käesoleva kohtuotsuse punktis 64 tehtud järeldus kehtib sõltumata sellest, kas juurdepääsutaotlus puudutab menetlust, mis on juba lõpetatud, või menetlust, mis alles kestab. Osalevate ettevõtjate majandustegevust puudutava tundliku teabe avaldamine võib nimelt kahjustada nende ärihuve, sõltumata veel kestvast kontrollimenetlusest. Võimalus, et peale kontrollimenetluse lõpetamist see teave avaldatakse, võib kahjustada ka ettevõtjate valmisolekut koostööks niisuguse menetluse toimumise ajal.
- 67 Pealegi tuleb rõhutada, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 7 kohaselt võib ärihuve või tundliku sisuga dokumente kaitsvaid erandeid kohaldada 30 aasta jooksul või vajaduse korral isegi pärast selle tähtaja lõppu.
- 68 Selline üldine eeldus ei välista võimalust tõendada, et vaidlusalune dokument, mille avalikustamist on taotletud, ei ole hõlmatud selle eeldusega või et esineb ülekaalukas üldine huvi, mis õigustab dokumendi avalikustamist määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 alusel (eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 62).
- 69 Eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb järeldada, et kuna Üldkohus jättis arvesse võtmata ettevõtjate koondumiste kontrolli menetluse raames dokumentidele juurdepääsu reguleeriva süsteemi ja leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63, 64, 66, 80, 101, 103, 104 ja 110–114 sisuliselt ekslikult, et käesolevas asjas ei ilmne selgelt, et oli alust keelata juurdepääs kõikidele komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele, mille suhtes Agrofert esitas juurdepääsutaotluse määruse nr 1049/2001 alusel, ilma et neid dokumente oleks eelnevalt konkreetselt ja individuaalselt hinnatud, siis on Üldkohus tõlgendanud vääralt selle määruse artikli 4 lõike 2 esimest ja kolmandat taanet.
- 70 Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse esimese väite ja teise väite esimese kuni kolmanda osaga nõustuda ning sellest tulenevalt tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, millega tühistati vaidlusalune otsus komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele juurdepääsu keelamise kohta.

Komisjoni sisedokumentidele juurdepääsu keelamine

- 71 Juurdepääsu keelamine puudutab dokumente, mis komisjoni loetelus on tähistatud numbritega 2–5 ning esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 14 (vt käesoleva kohtuotsuse punkt 7).
- 72 Komisjoni seisukoht nende dokumentide osas, nagu selgub nii vaidlusalusest otsusest kui kostja vastusest Üldkohtus, aga ka komisjoni apellatsioonkaebuse teise väite neljandast ja viiendast osast, on rajatud argumentidele, mille kohaselt nimetatud dokumentidele juurdepääsu keelamine on põhjendatud otsustamisprotsessi kaitsva erandiga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu tähenduses ning dokumentide nr 3 ja 4 osas veel ka õigusnõustamist kaitsva erandiga vastavalt määruse artikli 4 lõike 2 teisele taandele.
- 73 Käesolevas kohtuasjas ei ole vaidlust selles, et sisedokumendid, millele taotleti juurdepääsu, kuuluvad institutsiooni otsustamisprotsessi kaitsva erandi kohaldamisalasse, ning et kaks neist, nimelt dokumendid nr 3 ja 4, kuuluvad samas ka õigusnõustamist kaitsva erandi kohaldamisalasse. Samuti on selge, et dokumentidele juurdepääsutaotluse esitamise hetkel oli koondumiste kontrolli menetlus, mille juurde need dokumendid kuulusid, lõpetatud ning komisjoni sellekohane otsus oli lõplikult jõustunud.
- 74 Selles osas tuleb märkida, et juhul kui, et koondumiste kontrolli menetluse käigus koostatud sisedokumentidele juurdepääsutaotluse esitamise hetkel oleks Üldkohus komisjoni asjakohase otsuse tühistanud oma lõplikult jõustunud kohtuotsusega, kuna viimase peale ei esitatud apellatsioonkaebust, ning kui komisjon ei oleks pärast seda tühistamisotsust jätkanud oma uurimistegevust eesmärgiga

võtta nimetatud tehingu suhtes võimaluse korral vastu uus otsus, siis on Euroopa Kohus 21. juuli 2011. aasta otsuses kohtuasjas C-506/08 P: *Rootsi vs. MyTravel* ja komisjon (EKL 2011, lk I-6237, edaspidi „kohtuotsus *MyTravel*”) sisuliselt otsustanud, et niisugusele sisedokumentidele juurdepääsu keelamiseks peab asjaomane institutsioon kõnealust dokumenti konkreetselt ja individuaalselt hindama ning täpselt põhjendama, miks ta leiab, et selle avalikustamine konkreetselt ja tegelikult kahjustaks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigu või artikli 4 lõike 2 teise taandega kaitstud huve.

- 75 Niisugune lahendus kehtib ka käesoleva juhtumi taolises olukorras, kus sisedokumentidele juurdepääsutaotlus oli esitatud siis, kui lõplikult oli juba jõustunud komisjoni otsus koondumiste kontrolli menetluse, mille juurde nimetatud dokumendid kuulusid, lõpetamise kohta, kuna selle otsuse peale ei olnud keegi kohtusse pöördunud.
- 76 Sarnastel juhtudel on komisjoni ülesanne tuua keelavas otsuses esile täpsed põhjused koos neid kinnitavate asjaoludega, pidades silmas erinevate taotletud dokumentide konkreetset sisu, mis võimaldaksid järeldada, et iga dokumendi avalikustamine võis oluliselt kahjustada selle institutsiooni otsustamisprotsessi (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *MyTravel*, punktid 81, 82, 89, 90, 98, 102 ja 103).
- 77 Oluline on selles osas märkida, et tuginemine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus ette nähtud erandile, mis on kohaldatav pärast otsuse tegemist, on piiritletud rangete tingimustega (vt selle kohta kohtuotsus *MyTravel*, punktid 78–80). Nimelt hõlmab see üksnes teatavat liiki dokumente ning keelamist põhjendavaks tingimuseks on see, et avalikustamine kahjustaks „oluliselt” institutsiooni otsustamisprotsessi.
- 78 Mis puudutab õigusnõustamist kaitsvale erandile tuginemist, siis tuleb omistada erilist tähtsust asjaolule, et käesolevas asjas oli komisjoni otsus lõplikult jõustunud ning liidu kohtutele ei olnud esitatud ühtki hagi selle otsuse seaduslikkuse vaidlustamiseks. Neil asjaoludel on asjaomase institutsiooni ülesanne selgitada, kuidas võiks juurdepääs sellele dokumendile konkreetselt ja tegelikult ning mitte üldistel ja abstraktsetel kaalutlustel kahjustada selle erandiga kaitstud huve (vt analoogia alusel kohtuotsus *MyTravel*, punktid 110, 115 ja 117).
- 79 Eeltoodut arvesse võttes tuleb järeldada, et käesolevas asjas ei rikkunud Üldkohus ühtki õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 120–132 ja 137–147 sisuliselt järeldas, et komisjon oleks pidanud näitama, et kas või osaline juurdepääs igale taotletud sisedokumentidele oleks võinud institutsiooni otsustamisprotsessi konkreetselt, tegelikult ja oluliselt kahjustada, ning täpsemalt, et õiguslikku arvamust sisaldavate dokumentide avalikustamine kujutab endast mõistlikult prognoositavat ja mitte pelgalt oletuslikku ohtu selle arvamuse kaitsesele.
- 80 Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse teise väite neljas ja viies osa tagasi lükata.

Hagi Üldkohtus

- 81 Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teisele lausele võib Euroopa Kohus vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise korral teha asja suhtes ise lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab. Käesoleval juhul on see dokumentidele juurdepääsu keelamist puudutava vaidluse osas nii, mis vastab sellele osale vaidlustatud kohtuotsusest, mis tuleb käesoleva kohtuotsusega tühistada.
- 82 Euroopa Kohtul on vajalikud tõendid selleks, et langetada lõplik otsus Agroferti hagi nõuete osas, mis on suunatud selle vastu, et komisjon keelas juurdepääsu dokumentidele, mida ta vahetas teatist esitavate osaliste ja kolmandate isikutega, tuginedes ärihuve ja uurimise eesmärki kaitsvatele eranditele.

- 83 Mis puudutab erandite kohaldamist, siis Üldkohtule esitatud hagi väitis Agrofert esmalt, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest ja kolmandat taanet tuleb tõlgendada nii, et asjaomane institutsioon peab iga juurdepääsutaotluses viidatud dokumenti konkreetselt ja individuaalselt hindama, ega kõik seal sisalduvad dokumendid ja kogu seal sisalduv teave ei ole nende eranditega kaitstud, ning ega seetõttu ei saa keelata juurdepääsu vaid dokumendi teatavatele lõikudele. Pealegi tugines komisjon vääralt määruse nr 139/2004 artiklile 17.
- 84 Nagu ilmneb eelkõige käesoleva kohtuotsuse punktides 57–67, võimaldavad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimene ja kolmas taane, tõlgendatuna ettevõtjate koondumiste kontrolli valdkonna eeskirju arvestades, komisjonil kohaldada üldist eeldust, mille kohaselt niisuguse kontrollimenetluse raames teatist esitavate osaliste ja kolmandate isikutega vahetatud dokumentide avalikustamine üldjuhul kahjustab osalevate ettevõtjate ärihuve ning selle menetlusega seotud uurimise eesmärke, ilma et komisjon peaks neid dokumente konkreetselt ja individuaalselt hindama. Järelikult tuleb Agroferti see argument tagasi lükata.
- 85 Teiseks märkis Agrofert Üldkohtus, et taotletud dokumentide avalikustamist nõuab ülekaalukas üldine huvi, mis käesolevas asjas seisneb kahjus, mida tekitati sellele osapoolle kui PKN Orlen'i poolt kõnealuse koondumise käigus omandatud Unipetroli vähemusaktsionäriks.
- 86 Kuigi on selge, nagu nähtub ka käesoleva kohtuotsuse punktist 68, et eespool viidatud üldine eeldus ei välista huvitatud isikute õigust tõendada ülekaaluka üldise huvi olemasolu, mis õigustaks taotletud dokumentide avalikustamist, tuleb selles osas siiski märkida, et huvi, mille olemasolu väidab Agrofert, ei ole ülekaalukas üldine huvi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses. See argument ei ole seega põhjendatud.
- 87 Muud Agroferti poolt esimeses kohtuastmes esitatud argumendid ei ole samuti põhjendatud.
- 88 EL lepingu artikli 1 teise lõigu väidetav rikkumine ei ole eristatav väitest, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 viidatud erandeid kohaldatakse vääralt. Nimetatud artikli 1 teises lõigus üldisel viisil sätestatud avatuse põhimõte on nimelt selle määrusega täpsustatud.
- 89 Väide haldusomavoli kohta juurdepääsutaotluse lahendamisel, millega Agrofert heidab komisjonile ette tema kordustootlusele vastamiseks ette nähtud tähtaegade ületamist, ei saa anda tulemusi. Kuivõrd komisjon vastas sellele taotlusele enne seda, kui Agrofert oli teinud tähtaegse vastuse puudumisest järeldused vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikele 3, siis ei saa nimetatud ületamine muuta komisjoni vastust ebaseaduslikuks, mis õigustaks selle tühistamist.
- 90 Agroferti hagi Üldkohtule, milles ta palus tühistada vaidlusalune otsus selles osas, millega on keelatud juurdepääs komisjoni ja teatist esitavate osaliste ning komisjoni ja kolmandate isikute vahel PKN Orlen ja Unipetrol koondumise kontrolli käigus vahetatud dokumentidele, tuleb järelikult jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 91 Kodukorra artikli 122 esimene lõik sätestab, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu või kui see on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotuse.
- 92 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Sama kodukorra artikli 69 lõike 3 alusel võib Euroopa Kohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse

ühe poole, osa teise poole kasuks, või kui tegemist on eriliste põhjustega. Kodukorra artikli 69 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud ja kolmanda lõigu alusel võib Euroopa Kohus otsustada, et menetlusse astuja kannab ise oma kohtukulud.

- ⁹³ Kuna komisjoni nõuded on osaliselt rahuldamata jäänud ja Agroferti hagi osaliselt rahuldamata jäetud, tuleb otsustada, et pooled kannavad ise oma kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka seoses käesoleva apellatsioonkaebusega.
- ⁹⁴ PKN Orlen ja Rootsi Kuningriik kannavad oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 7. juuli 2010. aasta otsuse kohtuasjas T-111/07: Agrofert Holding vs. komisjon resolutsiooni punkt 2 selles osas, mis tühistab Euroopa Komisjoni 13. veebruari 2007. aasta otsuse D (2007) 1360, millega keelati juurdepääs komisjoni ja teatist esitavate osaliste ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele juhtumis COMP/M.3543, mis puudutab Polski Koncern Naftowy Orlen SA ja Unipetroli koondumist.
2. Tühistada selle kohtuotsuse resolutsiooni punkt 3.
3. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta Agrofert Holding a.s. hagi Euroopa Liidu Üldkohtule nõudega tühistada Euroopa Komisjoni 13. veebruari 2007. aasta otsus D (2007) 1360, millega keelati juurdepääs komisjoni ja teatist esitavate osaliste ja kolmandate isikute vahel vahetatud dokumentidele juhtumis COMP/M.3543, mis puudutab Polski Koncern Naftowy Orlen SA ja Unipetroli koondumist, rahuldamata.
5. Jätta Euroopa Komisjoni ja Agrofert Holding a.s-i kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka seoses käesoleva apellatsioonkaebusega nende endi kanda.
6. Jätta Polski Koncern Naftowy Orlen SA ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

Allkirjad